

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Notæ In Notas Willelmi Wendrockii Ad Ludovici Montaltii
Litteras, Et In Disquisitiones Pauli Irenæi Inustæ**

Fabri, Honoré

Coloniæ, 1659

Nota I. Calumniæ Jesuiticæ de Eucharistia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39536

sine novo peccato audiri non posse. Quid aliud clamat Aurelius vester? XI. *Cursitarunt Jansenista per domos, perlatâ in Gallias Innocentii Bullâ, ut aliquid patrocini sibi conciliarent.* Univerſa Lutetia testis est. Illud quod habet de Montaltio à meretricibus ſpoliato, jocus est: ſerid tamen Apologiſta affectatam illam ſeveritatem carpit; quæ, niſi maturè occurratur, non modicam ſtragem allatura eſt. Quid ad hæc Willelme? tuum illud, *mentiris impudentiſſimè*, ſtatim opponis: mones Ieſuitas, ut flagitia veſtra publicent: futurum alioqui illorum ſilentium, luculentum maledicentiæ testimonium. Sed quàm multa hætenùs publicarunt atque probarunt? errores veſtri Principem locum tenent. Quoties ab illis exprobrati? quoties à vobis obſtinatè deſenſi? Hortaris demùm ad pœnitentiam; ut ſaluti ſuæ conſulant. Bene eſt: ſed cave, reponant optimi Patres; *medice cura teipſum: Hypocrita ejice primum trabem de oculo tuo.* Rem dubio procul lepidiſſimam! Ianſeniſta apud Ieſuitas pium concionatorem agit. Sic Diabolus è ſacro pulpito ad populum ſacra verba fertur olim fe-
ciſſe.

In Epistol. decimam sextam,

N O T A I.

Calumnie Jeshitice de Eucharistia.

Quantas Tragœdias in hoc proſcenio excitas, ut Arnaldum, Sancygiranum, Regio-portuenſes defendas! * & quidem primo loco, tantùm non juras, Ieſuitas decimâ ſextâ illâ Montaltii Episto-
la, in horrendis & apertis calumniis concluſos fuiſſe. Quænam

* Pag. 441. & 442.

verò sunt illæ calumniæ? de pecuniâ à Iansenio clam subductâ: de multis opibus ab illo famoso Rectore brevi tempore congestis. Quod autem pro responsione Iesuitas ad clarissimos S. Rochi & S. Pauli Parochos remittis; perinde facis, atque si Iesuitas à Pilato ad Herodem remitteres. Quid enim aliud dicerem? intelligenti pauca. Præterea de Monialibus Regio-portuensibus, earundemque Rectoribus. Adde, si vis, de Arnaldo & Sancygirano aliisque sectæ vestræ Principibus. Fraus Iansenii ex citatis litterarum ejusdem autographis demonstratur. *Hæc pecunia*, inquit, *Collegii est, non mea: eâ tamen uti possum tam occultè, ut in rationibus, quæ quotannis à me redduntur, nihil appareat.* Vestræ illæ Moniales vestris erroribus addictissimæ sunt. Prædicti Rectoris avaritia omnibus patet. Arnaldus & Sancygiranus nihil antiquius habuere, quàm ut Pœnitentiæ & Eucharistiæ Sacramenta abolerent: immò ille ex certis loquendi formulis, non levem suspicionem præbuit sinistræ Fidei. Vbi enim dixisset in lib. de *Frequenti Communione* 3. part. c. II. eodem cibo nos in Eucharistia pasci, quo Sancti in Cœlis pascuntur (quod certè si ab alio diceretur, bonum sensum præferre posset; pascuntur enim in Cœlis Sancti, Christi visione, amore, possessione; nos verò in Eucharistia, Sacramentali receptione;) subnectit deinde; quantum à clara visione Fides abest, tantum modum, quo in terris manducatur, ab eo differre, quo in Cœlis comeditur. Igitur Fide tantum in terris manducatur: quod Calvinianum est. Non levem inde, crede mihi, suspicionem Arnaldus præbuit: præterquam quòd per non usum & infrequentiam id unum eniti visus est, ut Sanctissimum illud Sacramentum aboleret.

Frustrà autem loca multiplicas ex Arnaldi libris.

Ut

Ut enim hæretici clarissima Scripturæ verba, quæ transubstantiationem significant, in alio pravo sensu intelligunt, cur idem de prædictis locis, suspecti præsertim hominis, dici non potest? tergiversantur hæretici, immò sibi non rarò contradicunt, ut suos errores obducto fuco meliùs tegant. Alia loca ex libris Sancygirani à Sancta Sede damnatis congeffisti; ac proindè nullius momenti esse, nescire non potes: præterquàm quòd illa loca varias interpretationes, præsertim à suspectis auctoribus, recipere possunt. Cæterùm illa omnia, quæ calumniæ & maledicentiæ tribuis, non modò clarissimis & omni exceptione majoribus probationibus sæpè ac sæpiùs expositis, verùm etiam vocè publicâ eâque constanti nituntur; si tamen Filæi narrationem excipiam: quam licèt reprobendam esse non dicam, eam tamen auctore suo stare velim, viro scilicet intaminatæ fidei, integerrimæ vitæ, acerrimo Janseniani nominis hoste, de re Catholicâ benemeritò, ac proindè digno, quem litteris Apostolicis Innocentius X. compellarit. Doles præterea ab Apologista dici, Regium-portum cum Genève fati convenire. Sed, ni fallor, mitiùs quàm par sit, loquitur, cùm Regius-portus altera Geneva haud prorsus ineptè dici potuisset. Nempe Lemana una, Calvinistarum est; altera verò Parisina, Jansenistarum; quos molliores Calvinistas jure dixeris.

Arnaldi errores, errorumque principia in responsione ad Epistolam 16. * Apologista recensuit: scilicet, gemina loca de Eucharistia, quæ jam supra indicavimus; deinde errorem illum de duplici Ecclesiæ Capite, Petro & Paulo; tum id, quod dicit, eo qui modò viget, pœnitentiæ usu, generalem hominum impœnitentiam foveri; denique rem perfectissimam Deoque gratissimam fore, differre usque ad mortem

sacram

* Pag. 443.

sacram Communionem. Hæc Arnaldi esse non differis. Ex his autem Apologista rectè infert, suspectam saltem esse Arnaldi fidem circa Sacratissimum Eucharistiæ Sacramentum: ex his, inquam, non quidem singulis, sed majore istorum parte; qui reverà satis communis est loquendi modus. Et verò ex duabus primis sententiis & quintâ, prædicta suspicio directè deducitur: ex quartâ saltem indirectè, ut ajunt. ad illum enim antiquæ pœnitentiæ, si Superis placet, ritum, diuturna Eucharistiæ omissio pertinet. Tertiam sententiam tu ipse approbas. Vbi enim hæc Apologistæ verba retulisti, dixisti, inquit, *Petrum & Paulum esse geminum Ecclesiæ verticem, qui unum efficiant*; reponis illico, *quid tum?* Hanc igitur sententiam, quantumvis à S. Sede damnatam approbas. Quamobrem verò? quia Arnaldo majorem fidem, quàm Romano Pontifici habes. Et hinc tamen sequitur totius Apostolicæ firmitatis, & infallibilitatis, ut vocant, excidium. Esset enim Ecclesia sine visibili capite: quia nisi caput unum sit, nullum est. Hinc totius Ecclesiæ ruinæ; ac proinde Sacramentorum & Eucharistiæ destructio.

Non erat igitur, quod Apologistam tam supinæ inscitiae insimulares, & tam imperitum Dialecticæ esse diceres. Ex tribus sententiis vestris directè sequitur, Arnaldi fidem circà Eucharistiam suspectam esse; ex duabus aliis, idem indirectè saltem sequitur. Quod autem attinet ad librum *de Frequenti Communione*, contendunt reverà Jesuitæ à S. Sede damnatum esse. Cum enim damnarit Innocentius Decreto, suo, an. 1647. die 24. Januarii, libros omnes, in quibus damnata illa *de duplici Ecclesiæ Capite* opinio continetur; & cum ea in libro illo contineatur; negari non potest, quin eam ob causam pro damnato habendus sit: præter innumeros alios errores, quos continet, & quos frustra re-

cen-

cenferem; cùm id jam à multis, qui contra librum illum scripserunt, egregiè præstitum sit. Si alios legere non vacat, in *Reliquiis* aliquot errorum syllabum habes: ex quibus, ni fallor, quivis facilè videre poterit, quàm perniciosus liber ille sit.

Quod autem dicis, *totam Societatem ad sceleris ac demeritæ cumulum pervenisse*; quod incredibile, inquis, & horrendum est: rectè mones, incredibile esse; immò & horrendum; hoc scilicet ab homine, non Catholico quidem, sed qui se pro Catholico gerat, impudenter adstrui. Quamobrem verò? quia Arnaldi fidem circa Eucharistiam, ex prædicto libro nonnulli ejusdem Societatis homines suspectam esse scripserunt. Quasi verò publica vox non sit, & res per se ipsa non constet. * Mox descendis ad quinque Propositiones Jansenii ab Ecclesia damnatas; quas negas, à vobis unquam defensas fuisse. Scilicet, in sensu illo ridiculo, à vobis excogitato, cujus reverà patientes non sunt: in quo, scilicet, damnatas tantummodò fuisse dictitatis; licèt eas in proprio sensu, qui est Jansenii, (in quo jam constat, ex Alexandri Constitutione, damnatas fuisse) etiamnum, ut ante, defendatis. Nec est, quod Thomisticam doctrinam vobis vendicetis. Nunquam enim Thomistæ propositiones illas defenderunt, immò expressè damnarunt, ut ab Annato sæpè, at præsertim Libello singulari demonstratum est. Sed de hoc argumento paulò fusiùs infra agendi locus erit; aut saltem tu ipse præbebis occasionem.

Cæterùm ægerrimè ferre videris, quòd Jesuitæ Arnaldum sæpiùs petant, & Dandillium germanum ejus fratrem, necnon Agnetem sororem utriusque. Velles elogia, profusasque laudes. Vin' breviter dicam? duæ causæ sunt, propter quas Arnaldos Jesuitæ paulò acriùs excipiunt. Prima est Catholicæ veritatis

studium

* Pag. 444.

studium. Cùm enim errores publicarent, tum ab aliis, scilicet, à Jansenio & Sancygirano acceptos, tum à se ipsis excogitados; Jesuitæ sine crimine tacere non potuerunt. Altera causa, justæ defensionis jure nititur. Quid enim ab iis contra Societatem Jesu attentatum non fuit? hic avitus hujus familiæ mos est. Quis nescit, quantum ab antiquo illo Arnaldo, primario in *Parlamento Parisiensi* avvocato, quantum à seris, quasi dixi feris, nepotibus Societas identidem passa sit? Non desunt alia quædam nomina Jesuitis infauſta, ut Paschasiorum, & Paschalium: immò inter Berullistas, tùm ferè ab initio, nonnulli fuere Jesuitis satis iniqui. Illos omnes tuis partibus temerè arrogas Willelme: sed averſum aliquorum animum omnibus tribuere nolim. Nominibus parco: vix tamen facere possum, quin eum appellem, qui, ad instar fabulosæ apud Æſopum corniculæ, Volumen non parvum edidit, contra *Regularium Privilegia*, in quo libellum Patris Joannis Bagotii, *Defensionem*, scilicet, *juris Episcopalis* adversus anonymum, identidem carpit, & doctrinam in eo contentam afficit graviore notâ. Sciat tamen, prædictum libellum post diligentem discussionem à legitimis Judicibus adhibitam, sanum & illibatum judicatum fuisse; ac proinde approbatum, ut Romæ, ex Typographiâ Reverendæ Cameræ Apostolicæ iterum prodiret. Hoc ipsum pro Libelli defensione & plenâ illius auctoris *antiregularis* refutatione, homini Catholico sufficiat. Quis enim Catholicus non assentiatur? absolvit Roma Bagotium: insons igitur est. Non deerunt tamen, qui alios illius corniculæ naevos liberali manu abstergant; cum iis reverà non careat. Cur *fabula corniculam* appellem, nihil est quod dicam, apud eos, qui hominem norunt: apud alios verò, quibus ignotus est.

est, dicere, quid juvat? quomodo literas scit, qui eas
nunquam didicit?

N O T A I I.

Precatiuncula de Sanctissimo Sacramento.

NOta est historia. Abbas Sancygiranus breve opus-
culum scripserat, sic inscriptum, * *Le Chapelet se-
cret du Tres-sainct Sacrement*: quod cuidam moniali Re-
gio-portuensi, Agneti scilicet à S. Paulo, dignissimæ
Arnaldorum sorori attributum esse voluit: Sancygi-
rani tamen esse, omnes conveniunt; quod vel ex
ipsis *Reliquiis* constat. Cum autem prædicta preca-
tiuncula multa absurda, impia, blasphema, scandalosa,
temeraria, suspecta, erronea contineret, à Cenfori-
bus Sorbonicis damnata est anno 1633. die 18. Junii.
Et ne Doctores censuræ subscriptos ex iis esse putes,
qui levioris armaturæ vulgò dicuntur; appello nomi-
na: sunt autem Duvallius, Le Clerc, Charton, Ba-
chelier, Hallier, Morel, Cornet. Vides, ni fallor,
Proceres illius ordinis. Nec est, quòd Jansenii & Fro-
mondi approbationem obtrudas. Nam qui sibi ne-
quam, cui bonus? damnati auctores nullius aucto-
ritatis sunt. Non est etiam, quòd censuram illam
Parisiensem, occultis quibusdam simultatibus inter
Archiepiscopum N. & Episcopum Lingonensem in-
tercedentibus tribuas; ac dicas, Hallerium aliosque
censuræ factæ pœnituisse. Hæc enim sunt mera
somnia & aperta mendacia; eadem facilitate rejicien-
da, quâ asserta. Præsulibus illis iniquè injurius es;
quibus simultatis vitium temerè imponis; Archie-
piscopo præsertim, cui manifestam injustitiam af-
fingis. Celsores prædictæ scriptiunculæ doctrinam,
à Cenforibus minime intellectam, ad pessimos sen-

sus

* Pag. 444. 445. 446.